

N:o 66.

Af Herr P. Östman: Om nedsättning af den för erhållande af patent nu utgående charta-sigillata-afgiften.

Om man i ett land vill hylla den industriella utvecklingen, vill tillgodogöra sig konster och vetenskaper, och jag hoppas att Sverige må få inregistreras bland de länder, som sträfva derhän, bör man noggsamt tillse att icke ett kortsynt och sniket beskattningssystem lägger hinder i vägen för den obemedlade att bana sig en väg på industriens område.

Erfarenheten har ofta visat, att bland den obemedlade folkklassen funnits personer, som genom sina uppfinningar gagnat, icke allenast vårt eget land, utan äfven förväntat världen, sedan de, misskända och ansedda som fantaster i hemlandet, funnit understöd i främmande land. De hafva icke kunnat sätta sina uppfinningar i verket därför att fattigdomen lagt hinder i vägen för deras verksamhet. För att än ytterligare försvåra deras framåtgående har man, oklokt nog, lagt en dryg charta, 23 R:dr, på patenter, hvartill komma orimligt höga annonsafgifter till en af staten underhållen tidning, om man nemligen slutligen lyckats skaffa sig medel till patentbrevets lösande. Till följe häraf har otvifvelaktigt mången nyttig uppfinning gått förlorad för fosterlandet.

Eger uppfinningen något värde, torde man invända, så betalas nog kostnaderna för patentets erhållande. Detta må vara förhållandet med dem, som ega medel eller sådana bekantskaper, att medel genom dem kunna anskaffas, utan risk att den långifvande begagnar sig af uppfinningen. För den åter, som icke eger dessa utvägar, är framtiden oftast stängd och många uppfinningar hafva utan tvifvel funnit sin graf inom den medellöses tarfliga hem.

Det är därför jag härmed vördsammast vågar föreslå,

att den för patents erhållande bestämda charta-sigillata-afgiften, 23 Riksdaler, måtte nedsättas till 5 Riksdaler.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1871.

P. Östman,
från Wester-Norrlands län.